

Duivensport op Madeira

door André van de Wiel

We gaan op onze vakantie-reizen zelden naar dezelfde bestemmingen. Dit keer kozen we voor Madeira waar we een vijftientig jaren geleden ook eens geweest waren. Op vakantie tuur ik altijd de lucht af of er geen groep echte postduiven rondtoert. Destijds zag ik zelfs daar op het eilandje in de Atlantische Oceaan dus een groep duiven vliegen en met onze huurauto erop af. Zo maakten we kennis met de voorzitter van de lokale duivenvereniging. Tegenwoordig kun je gemakkelijk via internet zoeken naar de liefhebbers van zo'n eiland. Zodoende nam ik dit keer contact op met Ferdinando Jardim, de beste liefhebber van het eiland. Direct merkte ik bij ons eerste Messenger-contact dat hij enthousiast was om mij te ontvangen.

Interessante gesprekken

De hokken van Ferdinando

Zo reden Willemien en ik op zaterdagmorgen naar Sao Pedro, een wijk in Funchal. Al bij binnenkomst zag ik direct aan diverse zakken duivenvoer en een aantal emmers Multi-Mix dat er ingevoerd werd uit België en Nederland. Dat betekent dus dat de prijzen hier veel hoger zijn dan bij ons. Zo kost een zak geïmporteerd duivenvoer al gauw €37. Ferdinando bleek er alles voor over te hebben om op het topniveau te blijven presteren. Ik was natuurlijk weer nieuwsgierig hoe de duivensport er heden ten dage voor stond op Madeira. De man, die ik 25 jaar geleden ontmoet had, was inmiddels gestopt met de duivensport. Met hem was

destijds een gesprek moeilijk, omdat hij bijna geen Engels sprak. Ferdinando daarentegen sprak uitstekend Engels, dus het was geen probleem om nu heel veel te weten te komen over de duivensport hier. En de lezer van dit stuk zal net als ik vol bewondering staan bij het lezen van wat de liefhebbers er hier voor over moeten hebben.

Zoals je wel zult begrijpen, moeten de duiven altijd over zee huiswaarts keren. Het eiland hoort bij Portugal en de afstand tot Lissabon is bijna 1000 km. De wedstrijden worden altijd vanaf een containerschip gehouden, dus altijd op volle zee. Het is zaak om goede afspraken te maken met bemanningsleden om de duiven aan boord los te laten. Van tevoren worden de weersvoorspellingen goed bestudeerd om ervan verzekerd te zijn dat de duiven niet te ver op zee gelost worden. De vliegafstanden variëren van 70 km tot maar liefst 700 km over zee.

Duiven aan boord met opgeschreven hoelaat te lossen

Op Madeira zitten nog een kleine honderd liefhebbers. Voor de officiële wedstrijden mogen slechts 5 duiven en soms 7 duiven per lid ingekorfd worden. Dit heeft dus te maken met het aantal transportmanden dat met het schip mee mag tegen bepaalde prijs. Alle duiven, die binnen een bepaalde tijd arriveren, komen in de uitslag. Mijn gastheer presteert op alle vluchten uitstekend.

Een van de vele toppers

Je begrijpt dat het opleten van het team een bijzondere aanpak vergt. Ferdinando brengt zijn duiven al als jong beneden naar de kust. Daar lost hij ze in de richting van het water om ze te laten wennen al een eindje over zee te vliegen. Met een grote boog over het water vliegen ze naar hun hooggelegen hok terug. Als ze een aantal keren genoeg ervaring opgedaan hebben, wordt het tijd om echt de zee op te gaan. Hij rijdt dan met een behoorlijke groep duiven naar de haven. Dan wordt er een afspraak gemaakt met een van de bemanningsleden van het containerschip naar Porto Santo, een eilandje op 70 km van Funchal, om de duiven op zee los te laten. De eerste keren wordt

gevraagd om de duivenmanden een eindje buiten de haven los te laten. Voor een geringe vergoeding van een paar euro is men bereid dit te doen. Zo wordt het opleten opgevoerd tot een paar keer op het eilandje Porto Santo als eindstation. Dan wordt er een selectie gemaakt uit de grote groep welke duiven op de wedstrijden ingezet gaan worden.

Je merkt dus al dat het geen eenvoudige zaak is met duiven te spelen als bij ons. De officiële wedvluchten gaan dus vanaf het schip richting Lissabon tot wel 700 km over zee. Dat je hiervoor sterke duiven moet hebben met een wilskracht om thuis te geraken, spreekt voor zich. En die heeft Ferdinando. Hiervoor is hij flink wat jaren terug naar Jac van der Wegen gegaan. In 1999 werd er een eerste koppel aangeschaft en in 2006 nog een van het bekende fondsoort. In 2022 volgde een doffer van Antoon van der Wegen. Met die duiven is hij uitstekend geslaagd. Ik heb een stel van die krachtpatsers in handen gehad, prachtig materiaal.

Later is hij ook naar Raymund Hermes geweest. Van deze Duitse topspeler kwamen maar liefst 20 duiven mee naar Sao Pedro. Geweldige, zuivere nazaten uit de twee lijnen werden ook onderling gekruist hetgeen ook superduiven opleverde. Ik heb genoten van de duiven, die ik in handen kreeg.

Natuurlijk bespraken we alles wat onze duivenhobby zo mooi maakt. Maar ook kwamen minder fijne dingen ter sprake, zoals de teruggang in het aantal leden. Bovendien kreeg Ferdinando vorig jaar een grote klap te verwerken door de dood van zijn vrouw. Geloof maar dat zoiets naast het verdriet ook grote impact heeft op de beleving van je hobby. Voordat je de draad weer opgepakt hebt, gaat er een hele tijd voorbij. Hij vertelde me dat na zijn werk de verzorging van zijn duivenkolonie hem de nodige momenten van rust en ontspanning geven.

Toch vertelde hij me nog iets heel bijzonders. Hij heeft een boerderij gekocht op het Portugese vaste land ten oosten van Lissabon waar hij volgend jaar naartoe trekt om daar met duiven te gaan spelen. Hij hoopt daar nog meer spelvreugde te krijgen binnen zijn geliefde duivenhobby.

Qua verzorging houdt Ferdinando het zoveel mogelijk bij de natuur. Hij heeft een bijzonder mengsel gemaakt van allerlei kruiden en zaden die de duiven dagelijks via het drinkwater toegediend krijgen. Hij vertelde me dat het misschien in het begin niet zo lekker is, maar doordat ze het ieder dag wel moeten drinken, vinden ze het toch al vlug wel lekker. De gebruikelijke entingen van de duiven zijn hier hetzelfde als bij ons. De hokken zijn van grote eenvoud waarop de duiven op nest gespeeld worden. De motivatie om thuis te komen van de moeilijke wedstrijden is dan het grootst volgens Ferdinando.

Vanwege het standvastige klimaat zijn alle hokken begrijpelijk voorzien van veel gaas in het voorfront. Ik heb echt grote bewondering en diep respect voor deze eilandbewoners, die er gigantisch veel voor over hebben om met duiven te kunnen spelen. En de ontmoeting met deze bijzondere man voelde alsof we elkaar al lang kenden en dat was wederzijds, vertelde hij me.

Duivensport is een wereldwijde hobby!

[Klik hier voor de sfeerimpressie \(mp4\)](#)

